

etiam alijs: quartus, eum qui prædicat, & ita accipiendi potestatem habet, non accipere: Hic itaque optimus est. His dictis sermoné oratione cū audientibus compleuit. *Magnus autem stetus factus est omnium, & procumbentes super collum Pauli, osculabantur eum, dolentes maxime in verbo quod dixerat: quoniam amplius faciem eius non essent visuri. Et deducebant eum ad nauem.*

Quæ prædixerat, multa eos tristitia affecerant: maxime autem omnium hoc contristauit, quod vltra illū visuri nō essent, inquit Chryso. & hinc agonis istius summa difficultas. Et quantum diligerēt eum, ex hoc patet, quia cum lachrymis eum deducebant ad nauem: vbi nō sine graui dolore inuicem valefecerunt.

CAPVT VIGESIMVMPRIMVM.

Paulus multa nauigatione peruenit Tyrum, & inde Cæsareā, vbi à Philippo diacono exceptus, ab Agabo propheta Ierosolymis ligandus prædicitur: quod tamen illi tandem accidit, cū se in templo cum quinque alijs sanctificaret: quem Tribunus è manibus eorum liberavit, & in castra eum duxit, impetrata prius facultate loquendi ad populum.

Cum autem factum esset vt nauigaremus abstrahi ab eis, recto cursu venimus Coum, & sequenti die Rhodum, & inde Pataram. Et cū inuenissemus nauem transfretantem in Phenicem, ascendentes nauigauimus. Cū apparuissemus autem Cypro, relinquentes eam ad sinistram, nauigauimus in Syriā, & venimus Tyrum. Ibi enim nauis expositura erat onus. Inuentis autem discipulis, mansimus, ibi diebus septem, qui Paulo dicebant per spiritum ne ascenderet Ierosolymam.

Abstractus ergo Paulus cum socijs ab Ephesijs, recto cursu, id est sine mora: nec est enim recta via à Mileto, vnde exibant, ad Coum. A Coos tamen potest recto cursu nauigari, & inde ad Pataram. Coos autem siue Cos, Couus. aut Coa, vel etiam Coos insula est nobilissima cōtra Cariam, inter quam & Chium mediat Samos, sicut inter Samū & Lesbō Chius. Porro illis Coos nec fertilitate,
k   nec

Rhodus. nec fama cedit ingeniorum: siquidem & Hippocratem genuit principem medicum, Pythagoræ discipulum, & Appellem pictorem incomparabilem. Habuit & Cous Aesculapij templum vetustissimi medici, qui artis fauori diuinos fertur meruisse honores. Rhodus siue Rhodos ex aduerso Cariae & Lyciae sita est insula illustrissima, noningentorū ac vinginti stadiorū ambitu patet, inter Asiaticas insulas tertia. Lesbos enim & Cyprus maiores habentur: Rhodij tamē rerū gestarum gloria praeualuerunt: primò dicta Ophiusa, deinde Stadia, & inde Thelchinus, eo quòd Thelchines eā incolerēt: & tandē Rhodos dicta est. Hāc Saraceni diutius occuparunt, donec recepta à Christianis Ierosolyma, fratres hospitalarij anno Domini 1308. eam occupauerint, & tādē à Turcis diuturno praelio anno Domini 1522. capta est. Eam autem dici volunt à Rhodo vrbe, quae in eius orientali promontorio sita erat. Ea autem portubus olim, vijs, & mœnibus, reliquisque ornamentis tantopere ceteras superauit, vt ne villam putarent aequalem habere legū prestantia, & naualis rei peritia, vt annos multos potiretur maris imperio. Quae cum libera esset, multis & donis & simulachris excellentissimis claruit: praecipua tamen fama Colossi extitit. Statuā enim alij Iouis, alij Solis fuisse tradunt, quam Cares Lyndius decies septem cubitorum altitudine adidit aere, quae quingentesimo & sexto anno, postquam cōdita fuit, fractis terrae motu genibus corruit. Ipsam autem nec Rhodij attollere ausi sunt, oraculo quodam prohibiti. Hoc inter oblata dona excellentissimum, & inter septē orbis miracula maximū omnes confessi sunt. Soldanus Aegypti cum insulā inuasisset, ex aere huius statuæ, quam contractam reperit, noningentos camelos onerasse fertur, atque in Alexandriam terrestri itinere transmisisse. Plinius hūc colossū à Colosso Lyssippi discipulo duodecim annis factum, trecentorum precio talentorum, circa quem centum dicit fuisse minores alios, qui per se locum nobilitare potuissent, a Rhodo Paulus Pataram traiecit, urbem Lyciae maximam, Patari cuiusdam opus, quae amplum habuit portum, & templa plurima, quorum vnum Apollinis erat, à quo dictus est Patareus. Ptelomæus Philadelphus eā pluri-

Patara.

plurimum adauxit, & Arismone Lyciatam nominauit, sed antiquum nomen delere non potuit. S. Nicolaus ex Mira ortus hic pontificatum habuit, vir sanctitate præcipua clarus. A Patara Paulus Tyrum urbem Phœnicæ uectus est, cum ibi nactus esset nauem, quæ traiceret in Phœnicem. De Phœnicie seu Phœnicia diximus sup. ca. 11. cuius Tyrus urbs est præcipua, quondam populo Romano colonia, septingentorum aliquando passuum interuallo remota à littore, & planè insula, antequam Alexander aggere immisso continenti aduecteret. Hanc Iosephus 240. annis ante Ierosolymitanum templū conditam putat. Huius rex Hiram Dauidi amicitia coniunctus, & postea Salomoni, cui cedros & abietes ex Libano cæsas, & artifices pro Ierosolymitano cōdendo templo summisit. In illa urbe Paulus septem diebus cum fratribus commoratus, sed & commonefactus, ne Ierosolymam peteret, nihil minus profectus est. Vnde sequitur.

Tyrus.

Et expletis diebus profecti ibamus, deducētibus nos omnibus cum uxoribus & filijs usq; foras ciuitatem: & positis genibus in littore orauimus. Et cum ualefecissemus nauem, ascendimus nauem: illi autem redierunt in sua. Nos uerò nauigatione explicita à Tyro descendimus Ptolemaidem, & salutatis fratribus mansimus die una apud illos. Alia autem die profecti uenimus Cæsaream. Et intrantes domum Philippi Euangeliste † qui erat unus de septem, mansimus apud eum. Huic autem erant quatuor filie uirgines prophetantes.

† Sup. 6. b

Expletis igitur diebus septem, deducētibus nos omnibus cum mulieribus & liberis usque ad portum, cum oratione ualefecimus, & conscensa naui uenimus Ptolemaidem, ubi mansimus unum diem, sequenti uerò die uenimus Cæsaream, scilicet Palæstinæ, quæ est Stratonis prius dicta, ubi commorati sumus usque ad festum Pentecostes, uel proximè. Et ita Pauli patet iter à Troade in diebus Azymorum. A Philippis. n. post dies Azymorum uenerunt Troadè in diebus quinq; & ibi manserunt diebus septè, ut patet sup. 20. cap. & sunt. 12. dies: deinde in 6. diebus in Mitylenem, in Samū, & Miletum,

& fiunt 18. dies. Deinde 3. diebus à Mileto in Coum, in Rhodum, in Pataram, & fiunt 21. dies. vt cap. 21. A Patara in Tyrum per dies quinq; , & fiunt 26. dies. Tyri verò manserunt septem dies, & fiunt 33. dies: postea Ptolemaide vno die, & sic fiunt 34. dies. Dies autem Azymorum, quos Philippis peregerunt, 8. erant, quos si superioribus addideris, fiunt 42. dies. Et ita vsq; ad Pentecosten restant solum 8. dies, quos peregit Paulus Cæsareæ, & inde ad diem festum Pentecosten cum cæteris perrexit: sed renitentibus discipulis. Est aut Ptolemais siue Ptolemaida prima celebriorum Phœnicæ vrbiū, & Iudææ proxima, maritima autem, & amœno montiū iugo clausa, cum amne Belo lentè meante, limosoq; , & insalubriū aquarum: sed celebri tamen ob arenas, quas tot retrò feculis vitarijs officinis exhibuit. Hæc ciuitas modò Acon dicitur, quæ Carmelum à meridie habet, à Tyro 32. miliar. distans, in sinibus tribus Asser. Cæsarea triplex: Prima Cappadocię, de qua sup. cap. 18. Altera Philippi, quæ prius Lais, deinde Lesen Dan, vt Iudicum 18. sed à Philippo Herodis fratre instaurata dicta est Cæsarea Philippi, ad differentiam Cæsareæ Palestinæ, vbi Centurio fidem à Petro accepit, & cuius nunc meminit: quæ prius Turris Stratonis dicebatur, ab Herode in honorem Cæsaris instaurata, & Cæsarea Palestinæ dicta, quæ est sita est inter Ioppen & Paran ad mare, ab Ierusalem sexcentis stadijs distans. Exceptus itaque Paulus à Philippo diacono in Cæsarea, cui non repugnabat diaconi officium, qui particeps fuerat nuptiarum, sicut neq; Petro Apostolatus. Erant igitur Philippo filię quatuor virgines & prophetides, quod propter pudorem magis assequabantur, inquit Oecume. vt & prophetia dignæ haberentur. Manifestum itaque est, quòd magno studio apud eas seruabatur virginitas. Nisi enim digna esset pro qua certaretur, nequaquam addidisset actor, quòd etiam virgines erant: quòd adiectū est in cõmmedationem virginitatis, quam pietatis studio exercebant

† Supr.
11. d.

† Et cum moraremur per dies aliquot, superuenit quidam vir à Iudæa propheta, nomine Agabus. Is cum venisset ad nos, tulit zonam Pauli, & alligans sibi pedes & ma-

uus, dixit: *Hæc dicit spiritus sanctus: Virum cuius est zona hæc, sic alligabunt in Ierusalem Iudæi, & tradent in manus Gentium. Quod cum audissemus, rogabamus nos, & qui loci illius erant, ne ascenderet Ierusalem.* Tunc respondit Paulus, & dixit: *Quid facitis flentes & affligentes cor meum? Ego autem non solum alligari, sed & mori in Ierusalem paratus sum propter nomen Domini Iesu. Et cum ei suadere non possemus, quieuiamus, dicentes: Domini voluntas fiat.*

Spiritu sancto exhortante, nemini contraria suadenti, consentit Paulus. Persuadentibus discipulis ne ingrederetur Ephesi in tumultuantem populum, consentit, quia non habebat à spiritu. Similiter sapius illum per fenestram eduxerunt, & persuasus effugit. Nunc autem plurimis tam Tyri quam Cæsareæ rogantibus & flentibus, & plurima graui prædicentibus, inquit Chrysostomus, non sustinet, quoniam & per spiritum sanctum dicebant, cui tamen contradicebant: non ideo illis fidem adhibuit. Præterea Agabus propheta à Ierusalem ascendens, qui & ex reuelatione habebat, palam signo monstrauit, quod ligarent eum Iudæi Ierusalem: nec ista tamen curauit, adeò ardens erat ad quæcunque audierat exequendum. Ad quem nil aliud dicere poterunt, nisi voluntas Domini fiat.

Post dies aut istos præparati ascendebamus in Ierusalem. Venerunt autem quidam ex discipulis à Cæsarea nobiscum, adducentes secum (apud quem hospitaremur) Iasonem quendam Cyprium, antiquum discipulum. Et cum venissemus Ierusalem, libenter exceperunt nos fratres. Sequenti autem die introibat Paulus nobiscum ad Iacobum, omnesq; collecti sunt seniores. Quos cum salutasset, narrabat per singula quæ Deus fecisset in Gentibus per ministerium ipsius.

Instante festo Pentecostes, non obstantibus fletibus discipulorum, Paulus ad diem festum ascendit, Domino fidens, & seipsum voluntati eius committeus, qui in periculis omnibus illi semper affuit, & de omnibus his liberauit eum Dominus. Hunc autem multi à Cæsarea

comitantur. Quia verò propter festum multi & Iudæi & Gentiles illuc confluebant, ideo rara credebant fore hospitia: propterea quendam ducunt secum veterem discipulum, qui Ierosolymis habebat hospitium, in quo Paulum cum discipulis acciperet. A fratribus autè Paulus benignè exceptus est. Sequenti autem die visitauit Iacobum fratrem Domini, Ierosolymorum episcopum, cui cum cæteris senioribus palàm, quæ per eius ministerium apud Gætes fecisset Dominus, ipse narrauit, nõ vanæ gloriæ studio, sed vt magnificetur Dominus. Vnde audientes Deum glorificabant, nec Paulum extollabant: quod nec ipse quærebat, sed totum Deo tribuebat, sibi verò nihil nisi ministerium & instrumentum, quo Dominus operatus est tanta inter Gentes.

At illi cum audissent, magnificabát Deû, dixerútq; ei: Vides frater, quot milia sunt in Iudæis qui crediderút, & oēs emulatores sunt legis? Audierút aut de te quia discessionē doces à Moyse eorû qui per Gentes sunt Iudæorû, dicēs nõ debere eos circūcidere filios suos, neg. secundû consuetudinē ingredi.

Conuocatis ergo Christianis apud Iacobum narrauit Paulus quid Deus per eius fecisset ministerium, ex quo Deum cuncti magnifice auerunt. addiditq; Iacobus: Vides frater, imminens tibi periculû. Quotquot enim crediderunt Iudæi, Mosaicæ legis adhuc sunt æmulatores: audierunt autem de te quòd doceas omnino discessionem à lege Moyfi. Quod vt ait August. ad Hiero. epist. 19. vtiq; nefas est, vt credentes in Christû discindatur à propheta Christi, tanquã eius doctrinã detestantes atq; damnâtes, de quo ipse Christus dixit: Si crederetis Moyfi, crederetis & mihi: de me enim ille scripsit. Te etenim existimant prædicare legalia Moyfi non solùm mortua esse, sed & mortifera, quodq; peccatum sit illos circūcidere filios suos, & iuxta præscam cõuersari consuetudinem in legalibus & cæteris Mosaicę legis ceremonijs. Quod tamen falsum erat: quia Timotheû circūciderat, & caput suû totonderat in Cenchreis ex voto, factusq; est Iudæis tanquam Iudæus, vt Iudæos lucrifaceret: cum Gentibus autem, quæ legis necessaria erant, & euangelio consona, docuerat.

Quid

Quid ergo est? *Vig.* oportet conuenire multitudinem: au-
 dient enim te superuenisse. Hoc ergo fac quod tibi dicimus:
 Sunt nobis viri quatuor votum habentes super se. His er-
 go assumptis, sanctifica te cum illis: & impende in illis ut
 tradant capita: & scient omnes, quia quæ de te audierunt,
 falsa sunt, sed ambulans, & ipse custodiens legem. De his
 autem qui crediderunt ex Gentibus, nos scripsimus, iudican-
 tes ut *†* abstineant se ab idolis immolato, & sanguine, & *†* Sup. 15.
 suffocato, & fornicatione.

†Nu. 6. c.

Sup. 19. c.

Iacobus enim Paulum non ad hoc admonet cum il-
 lis quatuor sanctificatum ire, tanquam putaret per ea le-
 galia sacramenta etiam Christianam salutem dari, sed ne
 illa, ut prioribus congruebat temporibus, in vmbri-
 rum futurarum Deus fieri iusserat, tanquam Gentilium
 idololatriam damnare videretur: hoc est enim quod illi
 ait Iacobus. Nec ut opinor, obscurum est & Iacobum hoc
 ideo monuisse, ut scirent ea falsa esse, qua de illo audie-
 rant hi, qui cum Christum ex Iudæis crediderant, tamen
 æmulatores erant legis, ne per doctrinam Christi velut
 sacrilega, nec Deo mandate conscripta dånari putarètur,
 quæ per Moysen patribus fuerant ministrata. Hoc enim
 de Paulo iactauerant, nõ illi qui intelligebat quo animo
 à Iudæis fidelibus obseruari tunc ista deberet propter ad-
 piscendam salutem, quæ iam in Christo reuelabatur, & per
 baptismi sacramentum ministrabatur. Sed illi hoc de Paulo
 sperferant, qui sic ea volebant obseruari, tanquam sine his
 in Euangelio salus creditibus esse nõ posset. Ideo quan-
 quam aliqui qui Ierosolymis essent, crediderant, institu-
 ta legalia adhuc obseruare volebat. Ipsum. n. Paulum audie-
 rant esse vehementissimum gratiæ prædicatorem, sed inten-
 tioni eorum maxime aduersum docentem per illam hominem nõ
 iustificari, sed per gratiam Iesu Christi, cuius annuciandæ
 causa illæ vmbrae in lege mandatae sunt. Et ideo illi inui-
 diæ & persecutionem molientes cõcitare, tanquam inimicum le-
 gis mandatorumque; diuinorum criminabatur: cuius falsæ cri-
 minationis inuidiã congruentius deuitare nõ posset, quã
 ut ea ipse celebraret, quæ dånare tanquam sacrilega putaba-
 tur: atque ita ostenderet nec Iudæos tunc ab eis tanquam à ne-
 pharijs prohibendos, nec Gentes ad ea tanquam necessaria

compellendos. Nam si reuera sic ea reprobarer, quemadmodum de illo auditum erat, & ideo celebranda susciperet, vt actione simulata suam posset occultare sententiam, nõ ei diceret Iacobus: Et scient oēs. sed diceret: Et putabunt omnes: quoniam quæ de te audierunt, falsa sunt. Habemus autem quatuor ex voto purificandos: his assumptis porrigere hostias, quæ iuxta legem pro eis offerendæ sunt, vt suspicionem soluas, & ostendas quòd non solum non doceas quæ legi contraria sunt, imò quòd & ipse serues quæ in lege iubentur. Quòd si diceret: Si Gentes hoc didicerint, offendiculum à me patientur: hoc soluit. De Gentibus autem quæ crediderunt, iandudum scriptissimus, ne quid huiusmodi obseruent, nisi vt caueant ab idolothytis, & sanguine, & suffocato, & scortatione.

Tunc Paulus assumptis viris postera die purificatus cum illis intravit in templum annuncians expletionem dierum purificationis, donec offerretur pro unoquoque eorum oblatio. Dum autem septem dies consummarentur, hi qui de Asia erant Iudei cum vidissent eum in templo, concitauerunt omnem populum, & iniecerunt ei manus, clamantes: viri Israelitæ, adiuuate. Hic est homo qui aduersus populum et legem & locum hunc omnes ubique docens, insuper & Gentiles induxit in templum, & violauit sanctum locum istum. Viderunt enim Trophimum Ephesum in ciuitate cum ipso, quæ estimauerunt quoniam in templum introduxisset Paulus.

Paulus igitur tandem persuasus à Iacobo, abrasus est, & quæ Iudaica erant instituta, ad sanctificationem assumptis his quatuor viris perfecit, & cum illis purificatus est, hostiasque obtulit secundum legem. Hæc autem sanctificatio fiebat secundum legem Nazæeorum, de qua Num. 6. cap. qua se voto astringebant ad certum tempus abstinentes à seculi huius vanitatibus, & cultu corporis delicato: nõ radebāt barbā, nec crines: à vino, vua passa, & à quocunq; quod ex vite prodit, omnino abstinabant: sed & à sicera, & à dilutioni, quæ solet ex vinaceis fieri, potione: sed & ab omni potu qui mentem, ab integra peruertit sanitate, & inebriare potest. Hoc autem tempus dicitur tempus sanctificationis, seu separationis, quo

quo peracto sic sanctificatus hostias offerebat, verticem & barbam radebat, & rasuram in ignem cum hostia mittebat. Quare autem Nazareis comam nutrire præceptum sit, varij varia referunt. Quidam hoc mysticum dicunt, vt dum coma augetur, virtutes quoque augeantur, quia videlicet è capite vtrunque. Alij vt ritus offerendarum comarum dijs, vel potius dæmonijs auferretur & ad Deum transferretur. Gêtiles enim, inquit Cyrillus, mutarum pecudū more viuêtes offerebant comā, dæmonijs eā nutriri permissam, alius in huius dij honorem, alius in huius vel illius nymphæ gloriā: religionis loco barbam vel comā nutriebant, quam voto tandē offerebāt. Quē morem & ritū vt tolleret Moyses, instituit ritū quo in sanctificationem deferrent, sed tandem Deo offerret. Quē ritū Paulus adimplens ex consilio Iacobi, deprehensus est, vexatus est, & fermē occisus. Dum autē dies septem purificationis implerētur, agnoscitur, à Iudæis. Nondum tamen, inquit Beda, septem dies consummati erant, sed eorum cursus adhuc agebatur, atq; penē expleti erant, siue incipiebāt cōsummari, cū Iudæi ab Asia venientes iniecerunt in illum manus, clamantes: Viri Israëlita. adiuuate: Græce autē est *Εουδαϊσμός*, hoc est, succurrite. Quia videbant, inquit Beda, nouæ gratiæ sectatores minus ceremonias legis & templi solennia frequentare, timebāt, sicut in euāgelio legitur, ne venirent Romani, & tollerent eorum locum & gentem. Quinetiam viderant Trophimum Ephesium in ciuitate cum illo, quem existimarunt quod in templum introduxisset Paulus. Hic autem quamuis tanta passus, non reprehendit eos, quod ipsi essent horum omnium causa. *Commotaq; est ciuitas tota, & facta est concursio populi. Et apprehendentes Paulum trahebant eum extra templum, & statim clausæ sunt ianue. † Querentibus autē cū occidere, nunciatum est Tribuno cohortis: quia tota confunditur Ierusalem. Qui statim assumptis militibus & centurionibus, decucurrit ad illos. Qui cū vidissent Tribunū & milites, cessauerunt percutere Paulum. Tunc accedens Tribunus apprehendit eum, & iussit eum alligari catenis duabus: & interrogabat quis esset, & quid fecisset. Alij autem*

† 23. q. 3.
cap. Maximian^o.

aliud clamabant in turba. Et cum non posset certum cognoscere præ tumultu, iussit duci eum in castra.

Qui in Asia Pauli verba audierat Iudæi, aliquot diebus Ierofolymis versati illum agnouerunt, & in eum totam concitauerunt urbem, clamantes: Succurrite, quia hic introductus Græcis prophanauit templū, sed ne hic solum, sed & vbiq; docet Mosaicæ legis discessionē, & finem. Et apprehensum Paulum extraxerunt eum extra templū, ne cæde eius prophanaretur templū. Querentibus autem eum occidere, accessit Tribunus cum militibus: neque enim Paulus Apostolus vitæ suæ transitoria, sed Ecclesiæ Dei consulit, quando contra illos, qui eum occidere conspirauerant, consilium eorum, ut Tribuno proderetur, effecit. Vnde factū est, ut eum ad locū, quo fuerat perducendus, deduceret miles armatus, ne illorum pateret insidijs. Quod autem dicit: Nunciatum est tribuno cohortis: Græcè est, ἀνίστη φάει τῶ Χιλιάρχου τῆς ἐπιστοῆς, id est, peruenit rumor ad Tribunum, siue denunciatum est Tribuno. Qui accedens Paulum ligatū misit ad castra, clamantibus in eum cūctis, ne quidem Tribunus rationem tumultus intelligere posset.

Et cum venisset ad gradus, contigit ut portaretur à militibus propter vim populi. Sequebatur enim multitudo populi clamans: Tolle eum. Et cum cœpisset induci in castra Paulus, dicit Tribuno: Si licet mihi loqui aliquid ad te? Qui dixit ei: Græcè nosti? Nōne tu es Aegyptius ille qui ante hos dies tumultū cōcitasti, & eduxisti in desertū quatuor milia virorū sicariorū? Et dixit ad eū Paulus: Ego homo sum quidem Iudæus, à Tarso Ciliciæ non ignotæ ciuitatis muniiceps. Rogo autē te, permitte me loqui ad populum. Et cum ille permisisset, Paulus stās in gradibus annuit manu ad plebē, & magno silētio factō, allocutus est lingua Hebræa, dicens.

Cumq; Paulus à militibus magis portaretur propter vim populi, quā duceretur, Iudæi in nihilominus clamabant: Tolle eum. Hanc vocē moris erat Iudæis dicere aduersus iustos, quæmadmodum etiam cōtra Dominū. Tolle eum, hoc est, aufer eum è viuis. Paulus verò petit māsuetē quiddā loqui Tribuno. At ille dixit: Nōne tu Græcè nosti? quandoquidem ipse interrogasset Græcè,

ideò

23. q. c.
Maximianus.

ideo hoc interrogat, quia eum putabat fuisse illum Aegyptium, qui sub Felice prefecto Iudææ seditionem mouit, de quo Ioseph. Antiq. lib. 20. cap. 12. Eodem tempore quidam ex Aegypto venit Ierosolymam, vatem se esse profertens, & plebi suadens, vt secuta se in montem Oliueti ascenderet, qui è regione vrbs ad quintum abest stadium: illic enim visuros suo iussu Ierosolymorum cadere mœnia, ita vt per eorum ruinas aditus in ciuitatem pateat. Quo cognito Felix iubet milites arma sumere, sti patus que multis equitibus ac peditibus erumpens inuadit turbam seductam ab Aegypto: quorum quadringentis occisis, ducentos viuos cepit. Aegyptius ipse pugna elapsus disparuit. Propterea Tribunus qui sub Felice Ierosolymis erat, ad Paulum, in quem Iudæorum fuerat commota seditio, dixit: Nónne tu es Aegyptius ille, qui ante hos dies concitaueras populum, & eduxeras in desertum ad quatuor milia hominum sicariorum? Græcè scribens τῶν δικάριων, Latino nomine vsus est. Sicarij enim, inquit Oecume. latrones vocantur, genere ensium vtentes, qui proximè ad eorū accedunt magnitudinem, quos Persæ Acinacas dicūt, Romani verò sicas appellāt, à quibus illi etiam latrocinium exercentes appellationem acceperunt. Interrogatus itaque Paulus an esset Aegyptius ille sicarius & seductor, respōdet Paulus paulò modestius: Ego sum inquit, Iudæus Tarsensis cuius. De Tarsus dictum est su. cap. 9. quæ olim dicta fuerat Terson, siue quòd illic à diluuiò primùm apparuit terra sicca, siue quòd illic delapsus Pegasus talo fracto, quem illi τῆς πέρας appellant, claudicatione contraxerit. Est & alia eiusdem nominis in Bithynia. Rursus & alia quepiam in India, vt iudicat Hiero. super Ionã. Oro inquit Paulus ad Tribunū, permittite me paucis loqui ad populū: tanquã paratus esset omniū reddere rationē, modò ab eis permitteretur audiri. Quo permittete stabat Paulus in editiore gradu loco, vinctus tñ duabus catenis, Hebræa lingua sic cepit omni cū māsuetudine concionari, & populū ita exasperatum modestius, quàm maxime potuit, mitigare: sed & eorum lingua, indito manu silentio, quo nò ob Pauli reuerentiã factò, sed auiditate audiendi, quidnã causæ excusationis allegaret tantæ quæ accusabatur temeritatis.